

DOMSTOLENS DOM

af 12. december 2002

i sag C-395/00, Distillerie Fratelli Cipriani SpA mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Trento) ⁽¹⁾

(»Direktiv 92/12/EØF — artikel 20 — udførsel af varer til tredjelande under suspensionsordningen — varer, der skal anses for ikke at være nået frem til bestemmelsesstedet på grund af et forfalsket ledsagedokument — stedet, hvor overtrædelsen eller uregelmæssigheden har fundet sted, ukendt — fastlæggelse af den kompetente medlemsstat«)

(2003/C 19/06)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-395/00, angående en anmodning, som Tribunale di Trento (Italien) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Distillerie Fratelli Cipriani SpA mod Ministero delle Finanze, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 20, stk. 2 og 3, i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (EFT L 76, s. 1), har Domstolen, sammensat af formanden for Sjette Afdeling, J.-P. Puissochet, som fungerende præsident, afdelingsformændene M. Wathelet, R. Schintgen og C.W.A. Timmermans samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken (refererende dommer) og N. Colneric; generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 12. december 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 20, stk. 3, i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed er ugyldigt, for så vidt som det bestemmer, at den frist på fire måneder, der er fastsat i denne bestemmelse til at godtgøre, at omsætningen er foregået forskriftsmæssigt, eller til at påvise, hvor uregelmæssighederne eller overtrædelserne faktisk har fundet sted, kan gøres gældende over for en erhvervsdrivende, der har stillet sikkerhed for betaling af punktafgifterne, men som ikke rettidigt har kunnet få kendskab til, at suspensionsordningen ikke er blevet afsluttet.

⁽¹⁾ EFT C 372 af 23.12.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 28. november 2002

i sag C-417/00, Agrargenossenschaft Pretzsch eG mod Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Anhalt (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt) ⁽¹⁾

(»Fælles landbrugspolitik — forordning (EØF) nr. 3887/92 — integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger — gennemførelsesbestemmelser — støtte i forbindelse med nedlæggelse af landbrugsarealer — erklæring om det nedlagte areal — undladelse af at give underretning om, at det nedlagte areal er mindre, efter indgivelsen af støtteansøgningen — sanktioner«)

(2003/C 19/07)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-417/00, angående en anmodning, som Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Tyskland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Agrargenossenschaft Pretzsch eG mod Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Anhalt, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 9, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 af 23. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (EFT L 391, s. 36), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 229/95 af 3. februar 1995 (EFT L 27, s. 3) og Kommissionens forordning (EF) nr. 1648/95 af 6. juli 1995 (EFT L 156, s. 27), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af formanden for Anden Afdeling, R. Schintgen, som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne C. Gulmann, V. Skouris, F. Macken (refererende dommer) og N. Colneric; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 28. november 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 9, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 af 23. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 229/95 af 3. februar 1995 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1648/95 af 6. juli 1995, skal fortolkes således, at de sanktioner, der er fastsat i denne bestemmelse, ikke er begrænset til tilfælde, hvor landbrugeren har foretaget urigtige eller falske angivelser ved støtteansøgningens indgivelse, men også finder anvendelse, når han har undladt at underrette den kompetente myndighed om ændringer af betydning for støttebetingelserne.

⁽¹⁾ EFT C 45 af 10.2.2001.